

Vladimír Pavlík, Orlové 75, 017 01 Považská Bystrica

**Okresný súd
Považská Bystrica**

Podané osobne na podateľni 2x

č. k. 6C/408/2015

ODVOLANIE

Navrhovateľ: Vladimír Pavlík
bytom: Orlové 75, 017 01 Považská Bystrica

Odporca: **JUDr. Mária Hlavňová**
Exekútorský úrad Košice
Hlavná 115, Košice

Zastúpená: **Kaifer, advokátska kancelária s.r.o.**
Fibichová 11, Košice

**proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.1. 2016,
č. k. 6C/408/2015**

Navrhujem, aby odvolací súd v zmysle § 221 O.s.p. prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu porušenia procesných práv navrhovateľa, porušenia Občianskeho súdneho poriadku a práva na spravodlivé súdne konanie tým, že mi ako účastníkovi konania súd zámerne nedoručil pred pojednávaním a taktiež na pojednávaní, pred začatím konania, dňa 28. 1. 2016, nedal krátkou cestou vyjadrenie odporcu z ktorého by som zistil, že skutočné trovy exekúcie neboli vo výške 505,84 eur ako som mylne a zmätočne uvádzal v návrhu na vydanie platobného rozkazu ale vo výške 177, 96 eur. Súd ma ako dôchodcu bez právneho zastúpenia zámerne ponechal v omyle a vyjadrenie odporkyne mi dal až 5 minút pred ukončením pojednávania, čím vedome prejednával zmätočný návrh a ponechal ma v omyle, s konečným zámerom spôsobiť mi ďalšiu finančnú ujmu a ekonomicky ma ako dôchodcu zlikvidovať za uverejnenie článku o podozrení z trestnej činnosti Ľubomíra Osrmana, ktorý zneužíva Okresný súd Považská Bystrica na moje umlčanie a osobnú pomstu.

Okresný súd Považská Bystrica sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom v právnej veci návrhu na zaplatenie 505,84 € trov exekúcie vo veci nepeňažného plnenia, ktorá bola zrušená rozhodnutím Krajského súdu Trenčín uznesením sp. zn. 7C 138/15-50 zo dňa 5. 8. 2015, na základe ktorého Okresný súd Považská Bystrica uznesením sp. zn. 7Er/2015-33 zo dňa 16. 9. 2015 exekúciu zastavil a exekútorovi trovy nepriznal, návrh zamietol.

Okresný súd rozhodol, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov konania a právneho zastúpenia, do rúk právneho zástupcu Kaifer, advokátska kancelária s.r.o.. Košice vo výške 562, 64 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

Odôvodnenie

Voči predmetnému rozsudku podávam odvolanie z nasledujúcich dôvodov:

I.

Dôvodom podania návrhu bola reálne nevykonateľná exekúcia sp. zn. EX 406/2015 zo dňa 11. 6. 2015 na základe návrhu Ľubomíra Osrmana o ktorom rozhodol Okresný súd Považská Bystrica uznesením o predbežnom opatrení č. k. 7C/138/2015, ktorým nariadil, aby som odstránil článok údajne z mojej internetovej stránky www.necenzurovane.net, kde som ako občiansky aktivista, novinár a bývalý signatár Charty 77, odoslal článok o podozrení z trestnej činnosti na ktorej sa podieľal Ľubomír Osrman z Považskej Bystrice. Ľubomír Osrman, po tom, čo odmietol konfrontáciu so svedkom na polícii k čomu som ho vyzval vo veci jeho podozrenia z jeho spoluúčasti na trestnej činnosti majetkovej povahy, čím de fakto odmietol, aby vec riešila polícia, využil svoje konexie a prepojenie na Okresný súd v Považskej Bystrici kde podal zmätočný návrh, ktorého plnenie nebolo možné, ktorým sa domáhal, aby som odstránil z internetových stránok www.necenzurovane.net a www.necenzurovane.ueuo.com príspevok (článok) s názvom „Ľubomír Osrman prezývaný Oserman pravá ruka konšpirátora Smatanu–biele kone Miroslava Stacha“ zo dňa 26. 3. 2015 a aby som sa zdržal publikovania na údajne podľa jeho názoru **mojej** internetovej stránke akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na tento príspevok.

Keďže som nikdy nebol vlastníkom ani prevádzkovateľom žiadnej internetovej stránky jednalo sa o nevykonateľné rozhodnutie. V zmysle O.s.p. je neplatný každý právny úkon, ktorý je nevykonateľný, podal som proti tomuto uzneseniu odvolanie na základe, ktorého Krajský súd Trenčín uznesením sp. zn. 7C 138/15-50 zo dňa 5. 8. 2015 toto nezákonné a nevykonateľné uznesenie zrušil. Okresný súd v Považskej Bystrici nemal právo dňa 27.5.2015 vydať poverenie č. 5306 090499 na výkon rozhodnutia 7C/138/2015-11 zo dňa 20.4.2015, lebo toto uznesenie- Predbežné opatrenie bolo neprávoplatné a nevykonateľné. Krajský súd ho uznesením 5 Co/642/2015-60 zo dňa 5.8.2015 v plnom rozsahu zrušil. Toto uznesenie bolo Okresnému súdu doručené 10.8.2015, preto ten mal lustrovať vlastný postup a vydané poverenie ako nezákonné zrušiť.

II.

Napriek tomu, že proti uzneseniu bolo podané odvolanie, v čase kedy o ňom ešte odvolací súd nerozhodol, Ľubomír Osrman podal Okresnému súdu Považská Bystrica návrh

na exekúciu vo veci nepeňažného plnenia, na základe ktorého opäť ten istý sudca JUDr. Jankovský vydal rozhodnutie o vykonaní exekúcie.

Mám za to, že JUDr. Mária Hlavňová. Exekútorský úrad Košice, Hlavná 115/, 040 01 Košice začala nezákonnú exekúciu bez právoplatného exekučného titulu rozhodnutím sp. zn. EX 406/2015 zo dňa 11. 6. 2015 a vyzvala ma k zaplateniu predbežných troch exekúcie vo výške 177,96 eur. Napriek tomu, že som túto sumu hradil dňa 22. 6. 2015, z oznámenia Poštovej banky a poštarčky, ktorá mi nosila dôchodok, som sa dozvedel, že mi bol zablokovaný účet v banke a vyplácanie dôchodku príkazom na pohľadávku exekúcie vo výške 327, 88 eur.

Ako dôchodca bez právnického vzdelania som vychádzal z oznámenia Poštovej banky a poštarčky a mylne som sa domnieval, že mi exekútorica stiahla z účtu sumu 327, 88 eur teda, že som celkovo uhradil trovy exekúcie vo výške 505.84 eur.

K môjmu mylnému presvedčeniu prispela najmä skutočnosť, že exekútora JUDr. Mária Hlavňová, napriek podanej sťažnosti proti exekúcii a sťažnosti proti trovám e exekúcie ako aj viacerým výzvam odoslaným písomne a elektronickou poštou zámerne nikdy neoznámila, že príkaz na odblokovanie účtu bol vydaný ešte dňa 18. 6. 2016, čím ma zámerne cynicky psychicky týrala a ponechávala v presvedčení, že mám zablokovaný účet a pozastavené vyplácanie dôchodku.

Nielen z právneho aj najmä z morálneho hľadiska predsa mi mohla oznámiť, že dňa 18. 6. 2016 po dobrovoľnom uhradení predbežných trov exekúcie vydala príkaz na odblokovanie účtu. **Túto skutočnosť som sa dozvedel až na konci pojednávania dňa 28. 1. 2016, kedy mi sudca účelovo odovzdal vyjadrenie exekútoriky vrátane príkazu na odblokovanie účtu zo dňa 18. 6. 2016.**

Dôkaz: Spis sp. zn. EX 406/2015 a spis sp. zn. 6C/408/2015

III.

Exekúcia bola zastavená 16. 9. 2015 uznesením sp. zn. 7Er/2015-33 Okresný súd Považská Bystrica, ktorým sudca exekútorovi trovy nepriznal.

Na základe tohto uznesenie som vyzval exekútoriku k vráteniu mnou zaplatených trov exekúcie vo výške 177, 96 eur, ktoré som dobrovoľne uhradil a sumy 327, 88 eur, ktorá ako som mylne domnieval a ako mi bolo oznámené pracovníčkou poštovej banky mala byť stiahnutá z môjho účtu. Teda spolu sumy vo výške 505. 84 eur.

Keďže som od exekútoriky nedostal žiadnu odpoveď podal som návrh s nesprávne uvedenou sumou na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Považská Bystrica.

Sudca Okresného súdu Považská Bystrica JUDr. Vašut ma ako 67 ročného dôchodcu bez právneho zastúpenia a po mozgovej príhode, vedome ponechal v omyle vo veci nesprávne uvedených trov exekúcie, ktoré som nesprávne uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu a zámerne ma nevyzval k zmene návrhu resp. k späťvzatiu návrhu.

Výšku skutočných trov exekúcie som sa dozvedel až z vyjadrenia odporcu a príkazu exekútoriky poštovej banke, vyjadrenie odporcu mi sudca zámerne nedal pred začatím pojednávania v zmysle O.s.p, ale až 5 minút pred ukončením pojednávania so zjavným zámerom a zrejme po dohode len preto, aby som nestiahol návrh na vydanie platobného rozkazu pred pojednávaním resp. nežiadal z dôvodu zmeny petitu o odročenie pojednávania.

Týmto sudca JUDr. Vašut vedome a svojvoľné porušil moje procesné práva vyplývajúce s O.s.p ale aj ústavné právo na spravodlivé súdne konanie a rovnosť účastníkov v konaní, ktoré zaručuje aj medzinárodný dohovor.

Právny zástupca odporcu si musel byť vedomý, že všetky vyjadrenia a návrhy sa súdu doručujú minimálne 5 dní pred termínom pojednávania v zmysle O.s.p. a keďže tak neurobil, existuje dôvodné podozrenie z dohody medzi sudcom Okresného súdu Považská Bystrica, exekúrkou a jej právnym zástupcom., čo je zjavným porušením mojich procesných práv, ústavy a dohovoru o rovnosti účastníkov konania.

Vyjadrenie odporcu JUDr. Márie Hlavňovej, bolo napísané právnym zástupcom odporcu 25. 1. 2016, teda 3 dni pred termínom pojednávania 28. 1. 2016 a doručené súdu 26. 1. 2016, teda zjavne v rozpore s O.S.P.

Celé pojednávanie, nakoľko nemám právnické vzdelanie, bolo vedené svojvoľné so zámerom ma vyprovokovať a priviesť mi ďalšiu zdravotnú ujmu resp. smrť, keďže som mal vážnu mozgovú príhodu. Sudca mi nedovolil dokončiť svoje vyjadrenie pred súdom, sústavne ma prerušoval, nezaoberal sa predbežnou otázkou zákonnosti exekúcie a upozorňoval kam sa mám pozeráť, so zjavným zámerom ma psychicky deptať a vyviesť s rovnováhy, tak , aby zo mňa ako starého človeka mohol urobiť nesvojprávneho hlupáka, čo potvrdzovali aj úškľabky medzi sudcom a právnym zástupcom odporcu. Nakoniec ma dal vyviesť zo súdnej siene privolaním justičnej stráže.

Sudca JUDr. Vašút, svojvoľne zneužil, že som nebol na pojednávaní právne zastúpený, nepoznal som svoje procesné práva a O.S.P, čím dosiahol, že som trval na prejednaní návrhu bez toho, aby som ešte pred jeho prejednaním mal možnosť oboznámiť sa s vyjadrením odporcu, čím sa prejednával návrh v ktorom som neuviedol skutočnú výšku trov nezákonnej exekúcie ale bol som uvedený v omyl, keďže až na konci pojednávania som sa z vyjadrenia a písomnosti, ktoré mi dal sudca dozvedel, že mi z účtu nestiahli sumu 327. 88 eur ale táto bola len blokováná prikazom, teda nie je pravdou tvrdenie pracovníčky poštovej banky, ktorá mi pred svedkom oznámila, že mi túto sumu stiahli z účtu. Nakoľko výpisy z banky nedostávam ale môžem si ich prebrať len osobne až v Krajskej centrále banky v Žiline, nemohol som si to preveriť. Na moju žiadosť o výpis z účtu som k dnešnému dňu nedostal odpoveď.

Sudca nemal zjavne záujem vykonať dokazovanie a preveriť tieto skutočnosti, resp. požiadať Poštovú banku o zaslanie výpisu z účtu, pretože jeho zámerom bolo návrh zamietnuť a spôsobiť mi ďalšiu majetkovú ujmu hradením trov konania, čo priamo avizoval na pojednávaní kedy sa vyjadril v tom zmysle, že kvôli tomu, že som posielal e-mailly exekútorke, čím som mal poškodiť jej zdravotný stav, zväži rozhodovanie o trovách konania a právneho zastúpenia, čím zjavne vopred prejudikoval rozhodnutie súdu a konal voči mne predpojato. **Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 162/2012-35 zo dňa 20. 9. 2012, potvrdzuje, že okrem neustrannosti sudcu je na mieste aj otázka rovnosti účastníkov konania, predovšetkým v prípade, v ktorom sa pri materiálnom vedení sporu zákonný sudca vyjadril spôsobom, ktorý by pomohol niektorému z účastníkov konania**

Dôkaz: CD zo zvukovým záznamom z pojednávania zo dňa 28. 1. 2016

IV.

Rovnako súd nemal záujem zaoberať sa dokazovaním, ktoré som navrhoval, teda vysporiadať sa s predbežnou otázkou zákonnosti exekúcie a vykonateľnosti samotného

uznesenia o predbežnom opatrení, čo nesie v sebe zjavné znaky arbitrárnosti a justičnej svojvôle, čo by v demokratickom právnom štáte bolo dôvodom minimálne pre prešetrenie postupu sudcu. Som presvedčený, že sudca tak konal vedome so zámerom, kryť postup Okresného sudu Považská Bystrica, ktorý nezákonne vydal predbežné opatrenia a následne povolil exekúciu, ktorá je preto rovnako nezákonná.

Ak by mi pred začatím pojednávania bolo ako navrhovateľovi doručené vyjadrenie odporcu, čo je jedným zo základných procesných práv, okrem trov exekúcie by mi bolo známe aj stanovisko exekútorky, ktorá uvádza, že bezdôvodne sa obohatil Ľubomír Osrman a jeho právny zástupca, po tom, čo bola zrušená exekúcia a je preto potrebné žalovať nesprávny úradný postup štátu a nie ju ako exekútorku, ktorá konala len na základe rozhodnutia súdu.

Jej tvrdenie, že uplatnenie trov exekúcie aj po jej zrušení je zákonné a je nezvratné, je v rozpore s právom na právnu istotu, pretože ak by vyhovel návrhu Ľubomíra Osrmana, ktorý navrhoval, hoci som mu nebol dlžný žiadne peniaze, aby exekútor vykonal dražbu môjho rodinného domu, tak v tom prípade by ma pripravili o dom a urobili zo mňa bezdomovca, čo by bolo podľa názoru exekútorky nezvratné.

Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Zásadne nevykoná dôkazy, ktoré nemajú význam pre vec samu alebo ktoré by potvrdzovali len zhodné tvrdenia účastníkov (§ 120 ods. 3). O nevykonaní dôkazov súd rozhodne uznesením a vysvetlí svoje rozhodnutie aj v rozhodnutí o veci samej, spravidla v rozsudku.

§120 Dôkazná povinnosť

Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Dôkazné prostriedky § 125 *Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov.*

Hodnotenie dôkazov § 132 *Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.*

§ 133 Skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, *má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.*

Uvedeným postupom súdu došlo k porušeniu práv na spravodlivý súdny proces zaručený čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej tiež ústava) a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež dohovor). Poukazujem na to, že prvostupňový súd dôkazy hodnotil dôkazy jednostranne a bez náznaku objektivity v rozpore so zásadou rovnosti a jeho rozhodnutie je preto zjavne arbitrárne.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999

týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú účastníkom konania, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav **arbitrárnosti (svojvoľnosti)**.

alebo

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude **arbitrárny (I. ÚS 117/07)**.

Príklad použitia pojmu v praxi:

„Z tohto pohľadu môže mať dokonca určitý význam aj tzv. zdanie (javenie sa) pochybnosti (appearance of bias). Je to inými slovami vyjadrený výstižný výrok ESLP vo veci *Delcourt v. Belgicko*, 1970, séria A, č. 11, podľa ktorého „spravodlivosť má byť nielenže vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná“. Podstatnou je dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať (III. ÚS 16/00).“

Rozhodnutie prvostupňového súdu pre viaceré vady preto nemôžeme považovať za objektívne a správne.

Najvyšší súd SR konštatuje:

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj

povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a §157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. 87 Cdo 148/2011 Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v §157 ods. 2 O.s.p.

Za arbitrážny, resp. nie dostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok všeobecného súdu aj vtedy, keď popri jednoznačnom právnom závere dospeje bez akéhokoľvek vysvetlenia či zdôvodnenia aj k protichodnému právnemu záveru. Rovnako treba kvalifikovať aj situáciu, keď všeobecný súd svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/05 z 28. februára 2006). Princíp dvojínštančnosti, ktorým sa riadi občiansko-súdne konanie vyjadruje vzájomnú nadväznosť i prepojenosť odvolacieho konania s konaním uskutočneným pred súdom prvého stupňa. Z uvedeného tiež plynie, že rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní musí predchádzať náležité konanie pred súdom prvého stupňa. Je tomu tak preto, že postup súdu (považujúc ho za konanie orgánu štátu) musí zodpovedať bez akejkoľvek výnimky zákonu – princípu právneho štátu proklamovanému v čl. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky – konať len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu. Účelom odvolacieho konania je náprava skutkových a právnych pochybení súdu prvého stupňa.

V súvislosti s nevykonaním navrhovaných dôkazov poukazujeme na vyjadrenie najvyššieho súdu SR a to: „Výnimočne je ale možné aj nevykonanie navrhnutého dôkazu účastníkom považovať za vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. a to najmä vtedy, ak súd nevykoná taký účastníkom navrhnutý dôkaz, ktorého vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Musí ísť teda o taký dôkaz, ktorý je spôsobilý dokázať skutočnosti majúce pre rozhodnutie vo veci podstatný (rozhodujúci) význam. Výsledkom nevykonania dôkazu v takomto prípade je totiž **porušenie zásady rovnosti** zbraní a princípu kontradiktórnosti občianskeho súdneho konania, a teda práva účastníka na spravodlivý súdny proces.

*Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí predchádzať činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, najmä garanciam obsiahnutým v princípe **rovnosti** zbraní a práve na kontradiktórne konanie (I. ÚS 52/03).“*

Navrhujem, aby odvolací súd v zmysle § 221 O.s.p. prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu porušenia procesných práv

navrhovateľa, porušenia Občianskeho súdneho poriadku a práva na spravodlivé súdne konanie.

V Považskej Bystrici 15. 3. 2016

Vladimír Pavlík
